

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy senátu JUDr. Tomáše Rychlého a soudců JUDr. Jaroslava Vlašína a Mgr. Radovana Havelce v právní věci žalobkyně: **I. A. R.**, zastoupená Mgr. Umarem Switatem, advokátem se sídlem Dědinova 2011/19, Praha 11, proti žalované: **Policie České republiky, Krajské ředitelství policie hl. m. Prahy**, se sídlem Kaplanova 2055/4, Praha 4, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 21. 11. 2024, č. j. 16 A 51/2024 – 22,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Ustanovenému zástupci žalobkyně, advokátu Mgr. Umaru Switatovi, **se přiznává** odměna za zastupování a náhrada hotových výdajů za řízení o kasační stížnosti ve výši **10 140 Kč**, která mu bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení. Náklady zastoupení žalobkyně nese stát.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Včas podanou kasační stížností napadla žalobkyně rozsudek Městského soudu v Praze (dále jen „*městský soud*“) ze dne 21. 11. 2024, č. j. 16 A 51/2024 – 22. Tímto rozsudkem městský soud zamítl žalobu proti rozhodnutí žalované ze dne 25. 10. 2024, č. j. KRPA-279802-32/ČJ-2024-000022-MIG, jímž byla podle § 129 odst. 7 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, prodloužena doba zajištění žalobkyně za účelem předání podle přímo použitelného právního předpisu EU [Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 604/2013 ze dne 26. 6. 2013], a to o 30 dnů.

[2] Městský soud uvedl, že při policejní kontrole žalobkyně bylo ze systému EURODAC zjištěno, že dne 12. 8. 2024 žalobkyně v Bulharsku požádala o mezinárodní ochranu, do ČR nelegálně přicestovala v nákladovém prostoru kamionu za pomoci převaděčů. Žalobkyně byla tudíž zajištěna na 30 dnů za účelem předání do Bulharska.

Dalším rozhodnutím žalované bylo zajištění žalobkyně prodlouženo o 27 dnů a nakonec rozhodnutím žalované ze dne 25. 10. 2024 (viz předcházející odstavec tohoto rozsudku) bylo zajištění prodlouženo o 30 dnů.

[3] Námitce systémových nedostatků bulharského azylového systému městský soud nepřisvědčil a nezjistil ani jakoukoli jinou zásadní překážku pro předání žalobkyně do Bulharska. Městský soud dále konstatoval, že žalovaná se ve svém rozhodnutí dostatečně zabývala délkou zajištění, jakož i otázkou aplikace mírnějších opatření namísto zajištění; dospěla však k závěru, že žalobkyně nemá v ČR žádnou pobytovou adresu ani jakékoli vazby, stejně tak nemá dostatečné finanční prostředky. S ohledem na to u ní uložení zvláštních opatření namísto jejího zajištění nebylo možné. Městský soud také uvedl, že stanovená délka zajištění je s ohledem na relevantní judikaturu přiměřená a byla žalovanou řádně odůvodněna.

[4] Kasační stížnost podala žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) z důvodů, které podřazuje pod § 103 odst. 1 písm. a), b) a d) soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“).

[5] Stěžovatelka ve značné části kasační stížnosti uplatňuje argumentaci směřující proti závěrům žalované. Nesouhlasí s tím, že osoby, které byly zajištěny společně s ní (A. S. a M. Y.) na základě stejného „*skutkového zjištění*“ a také se stejným odůvodněním, již byly na rozdíl od ní propuštěny ze zajištění. Městskému soudu pak vytýká, že tento nezákonný postup žalované spočívající v „*porušení principu rovnosti cizinců*“ aproboval. Napadený rozsudek z výše uvedeného důvodu označuje za nezákonný a nepřezkoumatelný.

[6] Dále stěžovatelka obecně tvrdí, že městský soud se nezabýval jejími žalobními námitkami a stroze konstatoval správnost rozhodnutí žalované. Stěžovatelka je přesvědčena, že jsou u ní dány důvody pro zrušení zajištění. Městský soud ani žalovaná nezohlednily a řádně neprošetřily stěžovatelčinu situaci. Napadený rozsudek je nepřezkoumatelný pro nedostatek důvodů, protože městský soud nedostatečně vyložil své úvahy a pouze zopakoval závěry žalované.

[7] Ustanovený zástupce v doplnění kasační stížnosti zejména opakuje výtky proti postupu žalované, argumentaci směřující proti závěrům městského soudu formuluje velmi stručně. Namítá, že městský soud (stejně jako žalovaná) „*spekulativně*“ vycházel z toho, že stěžovatelka nemá dostatečné finanční prostředky, aniž by zkoumal její ekonomické poměry a prověřil možnost složení finanční záruky. Dále tvrdí, že městský soud nevzal v úvahu, že zajištění má trvat pouze co nejkratší dobu.

[8] Žalovaná se ke kasační stížnosti nevyjádřila.

[9] Dříve, než může Nejvyšší správní soud věcně posoudit námitky uplatněné v kasační stížnosti, musí posoudit otázku její **přijatelnosti**. Podle § 104a odst. 1 s. ř. s. totiž platí, že *jestliže kasační stížnost ve věcech, v nichž před krajským soudem rozhodoval specializovaný samosoudce, svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele, odmítne ji Nejvyšší správní soud pro nepřijatelnost*.

pokračování

[10] Podle usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006 – 39, č. 933/2006 Sb. NSS (všechna zde citovaná rozhodnutí tohoto soudu jsou dostupná na www.nssoud.cz), je přesahem vlastních zájmů stěžovatele jen natolik zásadní a intenzivní situace, v níž je – kromě ochrany veřejného subjektivního práva jednotlivce – pro Nejvyšší správní soud též nezbytné vyslovit právní názor k určitému typu případů či právních otázek. Přesah vlastních zájmů stěžovatele je dán jen v případě rozpoznatelného dopadu řešené právní otázky nad rámec konkrétního případu. Primárním úkolem Nejvyššího správního soudu v řízení o kasačních stížnostech je proto nejen ochrana individuálních veřejných subjektivních práv, nýbrž také výklad práva a sjednocování rozhodovací činnosti krajských soudů. Přijatelnost kasační stížnosti by rovněž dle výše citovaného usnesení č. j. 1 Azs 13/2006 – 39 zakládala zásadní pochybení krajského soudu při výkladu hmotného či procesního práva, pokud by mohlo mít dopad do hmotněprávního postavení stěžovatele.

[11] Stěžovatelka v kasační stížnosti žádný důvod přijatelnosti neuvádí. Nepředestřela v ní ani žádnou právní otázku, jež by mohla mít obecný dopad na rozhodovací činnost krajských soudů a k níž by se měl Nejvyšší správní soud vyslovit za účelem sjednocování judikatury. Takovou otázku soud nedovodil ani z obsahu napadeného rozsudku či ze soudního a správního spisu. Konečně stěžovatelka v kasační stížnosti nepředestřela žádná tvrzení, která by bylo možné kvalifikovat jako zásadní pochybení krajského soudu ve smyslu citovaného usnesení Nejvyššího správního soudu č. j. 1 Azs 13/2006 – 39.

[12] Otázky, které stěžovatelka nastolila v žalobě a poté v kasační stížnosti, již byly opakovaně v judikatuře tohoto soudu řešeny. K možnosti uložení zvláštní opatření namísto zajištění cizince, lze odkázat například na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 9. 2014, č. j. 9 Azs 192/2014 - 29, nebo usnesení rozšířeného senátu ze dne 28. 2. 2017, č. j. 5 Azs 20/2016 - 38, č. 3559/2017 Sb. NSS). Městský soud rozhodl v souladu s touto judikaturou.

[13] Kasační argumentace obsahuje též námitku nepřezkoumatelnosti rozsudku městského soudu, což (pokud by tato námitka byla důvodná) by byla tak závažná vada, že by vždy představovala důvod přijatelnosti. Rozsudek městského soudu je však řádně, srozumitelně a logicky odůvodněný a městský soud v něm dostatečně a přesvědčivě odpověděl na smysl všech žalobních námitek. Nepřezkoumatelnost napadeného rozsudku nezpůsobuje ani to, že městský soud přisvědčil závěrům žalované (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 7. 2007, č. j. 8 Afs 75/2005 - 130; č. 1350/2007 Sb. NSS). V duchu zásady hospodárnosti a ekonomie řízení totiž není smyslem soudního přezkumu stále dokola podrobně opakovat již jednou správně vyřčené (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 5. 2013, č. j. 2 Afs 37/2012 - 47). Ani nesouhlas stěžovatelky s odůvodněním a závěry napadeného rozsudku nezpůsobuje jeho nepřezkoumatelnost (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 11. 2013, č. j. 2 As 47/2013 - 30, nebo ze dne 29. 4. 2010, č. j. 8 As 11/2010 - 163).

[14] Nejvyšší správní soud uzavírá, že neshledal žádný důvod přijatelnosti kasační stížnosti, a proto ji podle § 104a odst. 1 s. ř. s. odmítl pro nepřijatelnost.

[15] Nejvyšší správní soud samostatně nerozhodoval o stěžovatelčině návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, neboť ve věci samé rozhodl bez zbytečného prodlení po nezbytném poučení účastníků řízení a obstarání dalších podkladů nutných pro rozhodnutí (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 1. 2017, č. j. 5 As 278/2016 - 16).

[16] Rozhodnutí o nákladech řízení vychází z principu úspěchu ve věci v souladu s § 60 odst. 1, větou první s. ř. s. (k tomu srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 3. 2021, č. j. 8 As 287/2020 - 33, část III. 4.; č. 4170/2021 Sb. NSS). Stěžovatelka (na základě zjednodušeného posouzení věci) v řízení úspěch neměla, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Procesně úspěšné žalované v řízení žádné náklady nad rámec její běžné úřední činnosti nevznikly. Proto soud rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

[17] Nejvyšší správní soud ustanovil usnesením ze dne 9. 1. 2025, č. j. 3 Azs 263/2024 - 29, zástupcem žalobkyně Mgr. Umara Switata, advokáta se sídlem Dědinova 2011/19, Praha 11. Ustanovenému zástupci přísluší za zastupování žalobkyně odměna a náhrada hotových výdajů. Tyto náklady nese stát (§ 35 odst. 10 ve spojení s § 120 s. ř. s.). Ustanovený zástupce ve věci učinil dva úkony právní služby, a to převzetí věci a přípravu zastoupení a písemné podání ve věci samé (§ 11 odst. 1 písm. b) a d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb, ve znění účinném od 1. 1. 2025 (advokátní tarif)], za které mu přísluší odměna ve výši 2 x 4 620 Kč [§ 9 odst. 5 a § 7 bod 5 advokátního tarifu]. K těmto úkonům se přiznává náhrada hotových výdajů podle § 13 odst. 4 advokátního tarifu ve výši 2 x 450 Kč. Celkově tak ustanovenému zástupci náleží odměna a náhrada hotových výdajů za zastupování stěžovatelky v řízení o kasační stížnosti ve výši 10 140 Kč. Tato částka bude ustanovenému zástupci vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dnů ode dne právní moci tohoto usnesení. Jelikož zástupce žalobkyně není plátcem DPH, Nejvyšší správní soud mu nepřiznal její náhradu.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 6. února 2025

JUDr. Tomáš Rychlý
předseda senátu